

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΕΙΣΒΟΛΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΟΧΗΣ

“Η ΚΥΠΡΟΣ ΠΡΟΜΑΧΟΥΣΑ”

υποστρατήγου ε.α. Νικολάου Ζαρκάδα

Ιούλιος 2022 Συμπληρώνονται σαράντα οκτώ χρόνια από την αποφράδα εκείνη ημέρα, το **Σάββατο 20 Ιουλίου 1974**, κατά την οποία οι τουρκικές δυνάμεις κατοχής αποβιβάστηκαν από θάλασσα και αέρα και εισέβαλαν στην μαρτυρική Μεγαλόνησο. Κατέλαβαν το 37% του εδάφους της, δημιούργησαν 200.000 πρόσφυγες στην Πατρίδα τους, εγκατέστησαν κατοχικό στρατό 40.000, εποίκησαν την κατεχόμενη περιοχή, ανακήρυξαν “Τουρκοκυπριακή Δημοκρατία Βόρειας Κύπρου” και διατηρούν μέχρι σήμερα, παρά τα ψηφίσματα του Ο.Η.Ε., την Κύπρο και την πρωτεύουσά της Λευκωσία χωρισμένη σε δύο κοινότητες.

Τις υπέρτερες σε δύναμη, άρτια εξοπλισμένες με σύγχρονο οπλισμό και με ασφάλεια και κυριαρχία υποστηριζόμενες από αέρα και θάλασσα τουρκικές δυνάμεις αντιμετώπισαν οι μονάδες της Εθνικής Φρουράς Κύπρου, της Ελληνικής Δύναμης Κύπρου {ΕΛΔΥΚ} και από τότε νύχτα 21/22 Ιουλίου και η Α΄ Μοίρα Καταδρομών.

Τον άνισο, επικό, σκληρό, καταδικασμένο και απελπισμένο αυτόν αγώνα οι Έλληνες αξιωματικοί και οπλίτες διεξήγαγαν με ηρωισμό, αυτοθυσία, αυταπάρνηση, καρτερικότητα και πρωτοφανή αποφασιστικότητα. Κανείς τους δεν δείλιασε μπροστά στον όγκο των τουρκικών δυνάμεων εισβολής και όλοι τους παρέμειναν πιστοί στον στρατιωτικό τους όρκο, παραμέρισαν τον κίνδυνο του θανάτου και σκέφτηκαν μόνον την υπεράσπιση της τιμής, της ελευθερίας και της ανεξαρτησίας της Κύπρου και γενικότερα της Ελλάδας.

Οι Έλληνες αξιωματικοί και οπλίτες πολέμησαν και αποφασιστικά υπερασπίστηκαν την μαρτυρική Κύπρο, με αίσθημα καθήκοντος και πνεύμα θυσίας βάδισαν την οδό της αυταπάρνησης και δημιούργησαν “Νέες Θερμοπύλες” στο στρατόπεδο της ΕΛΔΥΚ. Εκατόν εξήντα ένας πότισαν με το αίμα τους το δένδρο της ελευθερίας της Μεγαλονήσου. Αυτοί πήγαν εκεί που τους έστειλε η Πατρίδα και όμως σκοτώθηκαν δύο

φορές, μια στα αιματόβρεκτα χρώματα της Κύπρου και μια εδώ στην Πατρίδα τους, την Ελλάδα, η οποία προκειμένου να τους απονείμει και χορηγήσει το “Αναμνηστικό Μετάλλιο Επιχειρήσεων” θα πρέπει να εξεταστούν οι προϋποθέσεις του Π.Δ.120/2012 {ΦΕΚ 212 Α΄} ότι “η δράση τους, ως στρατιωτικών, κατά την διάρκεια της επταετούς δικτατορίας.....ήταν συμβατή με τους κανόνες της στρατιωτικής δεοντολογίας και δεν είχαν οποιαδήποτε συμμετοχή στο πραξικόπημα του Ιουλίου του 1974.....” {παρ. 1 άρθρου 1}.

Σήμερα, σαράντα οκτώ χρόνια μετά, όλοι που πολέμησαν στην Κύπρο, περιμένουν με υπομονή και καρτερία την αναγνώριση της εθνικής προσφοράς τους και την ηθική ικανοποίηση με την απονομή και χορήγηση του **“Αναμνηστικού Μεταλλίου Επιχειρήσεων Κύπρου”**. Νόμος έχει ψηφισθεί και ισχύει, εκτελεστικά διατάγματα έχουν εκδοθεί και δημοσιευθεί, μετάλλια καθορίστηκαν, προϋποθέσεις απονομής προσδιορίστηκαν, αναφορές – βεβαιώσεις – δηλώσεις – εκθέσεις – πιστοποιητικά ποινικού μητρώου, ως δικαιολογητικά, υποβλήθηκαν, επιτροπές συγκροτήθηκαν και πορίσματα συντάχθηκαν και όμως όλα αυτά βυθίστηκαν σε λασπόνερα ή προσέκρουσαν σε γραφειοκρατικά κυκλώματα και αντιστάσεις μικροσκοπιμοτήτων και παραμένουν θαμμένα σε κάποια αραχνιασμένα συρτάρια αρμοδίων.

Βέβαια, η Πολιτεία με δύο νομοθετικές ρυθμίσεις προέβλεψε την οικονομική ενίσχυση όσων πολέμησαν στην Κύπρο, όπως περιγράφεται στις γραμμές που ακολουθούν.

Το έτος 2008 με τον νόμο 3670/2008 {ΦΕΚ 117 Α΄} απένειμε στους εκατόν εξήντα ένα (161) φονευθέντες αξιωματικούς και οπλίτες διοικητικά και συνταξιοδοτικά τον καταληκτικό βαθμό της στρατιωτικής ιεραρχίας {παρ. 3 άρθρου 4}.

Τελευταία δε, με τις διατάξεις του άρθρου 95 του νόμου 4714/2020 {ΦΕΚ 148 Α΄}, όπως συμπληρώθηκε και ισχύει με τις διατάξεις του άρθρου 88 του νόμου 4864/2021 {ΦΕΚ 237 Α΄}, απένειμε από 1.8.2020 ισόβια μηνιαία τιμητική παροχή σε όλους τους Έλληνες αξιωματικούς και οπλίτες, ανεξάρτητα βαθμού και κατηγορίας, που συμμετείχαν στα γεγονότα της Κύπρου κατά τα έτη 1964, 1967 και 1974, κατά τα χρονικά διαστήματα, που ορίζονται στο νόμο 2641/1998 {ΦΕΚ 211 Α΄}, {παρ. 1 άρθρου 21}.

Μέχρι σήμερα, η πολιτική και στρατιωτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας {ΥΕΘΑ} δεν αποφάσισε να εξετάσει, να ερευνήσει, να εκτιμήσει, να επιβραβεύσει ή να απορρίψει τις ενέργειες και τις πράξεις των μονίμων και εφέδρων στελεχών, οι οποίες περιγράφονται στις πολεμικές εκθέσεις και στις προτάσεις απονομής ηθικών αμοιβών των μονάδων, των συγκροτημάτων ή των σχηματισμών, που συμμετείχαν στις πολεμικές επιχειρήσεις στην Κύπρο. Είναι δυνατόν να ξεχνιούνται ή να διαγράφονται και να μη μνημονεύονται και τιμώνται η επικίνδυνη και ηρωική αποστολή “ΝΙΚΗ”, η αποφασιστική και αποτελεσματική συμμετοχή της Α΄ Μοίρας Καταδρομών στις επιχειρήσεις του αεροδρομίου της Λευκωσίας ή ο τιτάνιος και αποφασιστικός αγώνας της ΕΛΔΥΚ στο στρατόπεδό της; Η Ελλάδα ποτέ δεν έπαυσε, κατά το παρελθόν, να είναι πιστή στις παραδόσεις και να τιμά αυτούς που μάχονται και έπεσαν για τις ιδέες και τα ιδανικά της Πατρίδας μας.

Παρά τα σαράντα οκτώ χρόνια, που πέρασαν από εκείνη την συγκλονιστική περίοδο, η ανάμνηση, το νόημα και η σημασία της πολεμικής αρετής των Ελλήνων αξιωματικών και οπλιτών δεν είναι δυνατόν να αυτοαναιρούνται.

Κυκλοφορεί και αποδίδεται μια σκόπιμη και άδικη μομφή κατά των Ελλήνων αξιωματικών ότι αυτοί με το “άφρον και προδοτικό” πραξικόπημα κατά του Μακαρίου στις 15 Ιουλίου 1974, προκάλεσαν την τουρκική επέμβαση και εισβολή και έφεραν την τούρκικη κατοχή στην Κύπρο.

Η εντύπωση αυτή δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Το πραξικόπημα υπήρξε και αποτέλεσε την αφορμή, το πρόσχημα και το κάλυμμα της εισβολής. Ο πραγματικός λόγος ανάγεται στη σφαίρα της γεωστρατηγικής και των συμφερόντων των Μεγάλων Δυνάμεων και της Τουρκίας.

Η εισβολή είχε σχεδιασθεί από καιρό. Η συγκρότηση και συνεκπαίδευση των αποβατικών τμημάτων είχε αρχίσει πριν από τον μήνα Μάρτιο με την αιτιολογία ότι προορίζονταν να αντικαταστήσουν την Τουρκική Δύναμη της Κύπρου {ΤΟΥΡΔΥΚ}. Οι αναγνωρίσεις των ακτών και των στρατοπέδων ήταν συνεχείς από τούρκους αξιωματικούς.

Καιρός είναι, όπως η γενικευμένη αυτή μομφή κατά των Ελλήνων αξιωματικών, να σταματήσει να τους αποδίδεται και να μη κατηγορού-

νται αδιάκριτα ως υπεύθυνοι για οτιδήποτε κακό επισυνέβη στην Κύπρο και μάλιστα να γίνεται λόγος ακόμη και για προδοσία. Είναι άδικο ο μεθοδικός διασυρμός, η συνεχής κατηγορία, η στοχοποίηση η απαξίωση και η κατασυκοφάντησή τους.

Οι Έλληνες αξιωματικοί απλά πήγαν εκεί που τους έστειλε η Πατρίδα εκτέλεσαν διαταγές, πολέμησαν, τήρησαν τον όρκο τους και έπραξαν το καθήκον τους.

Ευχαριστώ για την φιλοξενία.

Θεσσαλονίκη, Ιούλιος 2022.